

יחיד ראשונה בגלריה היוקרתית מט (MAEGHT) בפאריז. בשנת 1958 זכה בפרס בבינאלה בונציה ובאותה שנה הוצגו עבודותיו במוזיאון גוגנהיים בניו-יורק, ביניהן גם רישומים וקולאגיים. מכאן ואילך המשיך להציג במוזיאון וגלריות באירופה וארה"ב.

קארו, אנטוני
Caro, Antony 1924-

פסל בריטי. פועל בסגנון המינימאליזם הגיאומטרי. נולד בלונדון. למד הנדסה בקמברידג'. שרת בחיל הים במלחמת 2. לאחר מכן למד פיסול בלונדון (1947-52). היה עוזרו של הנרי מור (1951-3) ולימד פיסול במכללת סי' מרטין, לונדון. ב-1959 ביקר במקסיקו וארה"ב, כאן פגש והושפע מעבודותיהם של קנת נולאנד, מוריס לואיס ודויד סמית. מאז 1960 פנה לסגנון פיסול מופשט במתכת, פרופילי פלדה, אלומיניום וכן אלמנטים תעשייתיים שלמים, כגון דודים, מדחפים וכו'. בשנים 4-1963 לימד פיסול בארה"ב. ב-1968 חזר ללמד בבריטניה במכללת סי' מרטין.

מינימאליזם MINIMALISM. מונח שנקבע בשנות ה-60 לתיאור יצירות (ציור, פיסול, אדריכלות ומוסיקה) המתאפיינות בצמצום קיצוני, כולל ביטול הקומפוזיציה. המינימאליזם בציור ופיסול תחילתו בניו-יורק בשנות ה-60, אבל את מקורו אפשר למצוא ביצירותיו של האמן הרוסי קאזימיר מאלביץ: ריבוע שחור על רקע לבן (1913) וריבוע לבן על רקע לבן (1920).

בניגוד למאלביץ, שביקש את הרוחניות שמעבר למציאות, שאפו המינימאליסטים לבטל לחלוטין כל מסר לירי, סימלי, אישי או ריגשי. מבחינה זו אפשר לראות את המינימאליזם כתגובה לסגנון שנות ה-50: האקספרסיוניזם המופשט של אסכולת ניו-יורק. עם זאת הושפעו מאמני 'שדה הצבע', המשתייכים לאקספרסיוניזם המופשט של אסכולת ניו-יורק, כגון ברנט ניומן ואד ריינהרדט ועוד.

אמנים:

סמית, טוני	1912-1980
קארו, אנטוני	-1924
ג'אד, דונאלד	-1928
לויט, סול	-1928
מוריס, רוברט	-1931
קאופמן, קרייג	-1932
פלאבין, דן	-1933
אנדרה, קרל	-1935

הארד אדג' HARD EDGE. הקבוצה נמנית על המינימאליסטים. אלא שהיא מתבטאת ביצירות בעלות צורות גיאומטריות פשוטות ביותר, כגון קוביה, תוך הצגת החומר הגולמי (פלדה, אלומיניום, פייברגלס וכו') או צביעתן בצבעים תעשייתיים חלקים. נסיונות דומים של צמצום קיצוני של הביטוי הריגשי, הסימלי וכו' נעשו גם בתחום המוסיקה והאדריכלות.

אמנים:

דייויס, ג'ין	-1920
קלי, אלסוורת	-1923

רכטר, יעקב
Yaacov 1924- אדריכל. ר' עמ' 729.

בזם, נפתלי
Bezem, Nafthali 1924- צייר. ר' עמ' 728.

הלוי, יוסף
Halevi, Yossef 1924- צייר. ר' עמ' 729.

גלי, צבי
Zvi 1924-1961 צייר. ר' עמ' 729.

רייזמן, אורי
Uri 1924-1991 צייר. ר' עמ' 729.

נולאנד, קנת
Kenneth 1924-

צייר אמריקאי. פועל בסגנון האקספרסיוניזם המופשט. נולד בצפון קרוליינה. למד אמנות אצל יוזף אלברס במכללת בלק מאונטן קולג' בצפון קרוליינה ועם אוסיפ זאדקין בפריז (9-1948). עם שובו מפריז ערך תערוכת יחיד ראשונה. לאחר מכן עבד בשיתוף עם מוריס לואיס, בעיר וושינגטון, ויחד פיתחו טכניקות לצביעת הבד; טכניקה שהפכה, מסוף שנות ה-50, לסימן ההיכר של אמנים אלו. צורותיו של נולאנד בדרך כלל בדימוי פסים או עיגולים צבעוניים - לעומת הנזילה החופשית של הצבע בבדיו של מוריס לואיס. נולאנד לימד אמנות במוסדות שונים משנת 1951 ועד 1968.

סיגל, ג'ורג'
Segal, George 1924-

פסל אמריקאי יהודי. למד באוני' ראדגרס (1941-46), במכון פראת (1947) וב-NYU וקופר יוניון (1948-50). לימים (1963) קבל תואר MFA מאוני' ראדגרס. בהיותו בן 32 (1956) הציג תערוכה ראשונה של ציורים ראליסטיים בניו-יורק. לקראת סוף שנות ה-50 עבר לפיסול, בעיקר בגבס, רשתות ברזל ושקים. בתקופה זו התיידד עם אמני הפופ והשתיד לזרם אמנות הפופ והסביבה. מאפיין את עבודותיו: יציקות דמויות בגודל טבעי בצבע לבן, לעתים כולל רקע. הדמויות מיצגות את בדידותו של האדם המודרני והניכור בינו לבין הסביבה. עבודות עיקריות: תחנת דלק; קולנוע (1963), המכבסה (1966), מסעדה (1967), קיוסק נקניקיות (1978).

ציילידה, אדוארדו
Eduardo 1924-

פסל ספרדי. יליד סי' סבאסטיאן. עד גיל 23 (1947) למד אדריכלות במדריד. לאחר מכן עבר לפיסול. רוב עבודותיו עשויות מפלדה וברזל. מבחינה זו נחשב לממשיכו של חוליו גונזאלס, על אף שזנח את ההיבט הפיגוראטיבי ופנה לסגנון מופשט. ציילידה השתתף במספר תערוכות קבוצתיות במדריד ופאריז (1950). כעבור שש שנים (1956) נערכה לו תערוכה

עיצובים אלה כמו בנייניו מהוים מחווה לסגנונות כמו 'בידרמאייר', 'ניאו גותיקה' וכו', אבל יותר מכל הם ניאו 'אר-דקו'.

מאמרותיו: 'לה קורבוזייה נהג להראות בעבודותיו את כורסת סבתו ומכאן שאני עשיתי מחווה לסבתא שלי'; 'מיז ואן דר רו עיצב כסא אחד - אני תשעה'. כסאותיו של ונטורי היו לשיחת היום בתחילת שנות השמונים וסימלו את הסגנון הפוסטמודרני.

Moore, Charles

מור, צ'ארלס

1925-1994

אדריכל אמריקאי. מאבות הסגנון הפוסטמודרני בארה"ב. למד אדריכלות במישיגן (סיים 1947). זכה במילגת נסיעה ולימודים (1949). לימד אדריכלות באוני' סולט לייק סיטי (2-1950). גויס לחיל הנדסה ושרת בארה"ב ובקוריאה (54-1952). קיבל מילגה להמשך לימודים באוני' פרינסטון אצל ז'אן לאבאטו, אנריקו פרסוטי ולואי קאהן (סיים תואר שני וד"ר 1957). מנחה לאדריכלות בפרינסטון (65-1957) ובאוני' ייל (71-1969), ראש המחלקה לאדריכלות בייל (75-1969). מנחה לאדריכלות באוני' קליפורניה, לוס אנג'לס (מאז 1975) ואחראי לתכנית הלימודים (מאז 1978).

פעל במסגרת שותפות (MLTW 1962-70) ובהמשך כעצמאי ובשותפויות שונות.

פרויקטים מפורסמים: קבוצת בנייני מגורים פרטיים בקליפורניה (5-1964); מועדון ספורט (1966); מכללת קרוז בקליפורניה (4-1973).

זכה לפרסום סנסציוני בגין תכנון כיכר הקרויה 'פיאצה דיאיטליה' בניו-אורלינס, שהפכה לאחד מסמלי הפוסטמודרניזם בגירתו הניאו-הסטורית מחד וההומוריסטית מאידך (80-1975). צ'ארלס מור נפטר בהיותו בן 69.

קבוצת אדריכלים שויצרים ATelier 5. שותפות שמרכזה בברן, שויץ. פועלת בסגנון מודרני מאוחר. מאז נוסדה ב-1955 ע"י הקבוצה נודעה בזכות תכנון מבנה מגורים בצורת בתי מרפסות ליד ברן (61-1955) בסגנון המושפע מלה-קורבוזייה.

במרוצת השנים זכו בעשרות פרסים, מהם פרויקטים לביצוע ומהם בזכות הרמה הגבוהה של עבודתם, שהיא תמיד בשיטת עבודות צוות. בשנות ה-80 מנתה השותפות 12 חברים:

הוסטטלר (Hostettler) הנס. 1925. פרש ב-1990.

הסטרברג (Hesterberg) רולף. 1927.-

גנטנר (Gentner) ראלף. 1929.-

תורמן (Thorman) פריץ. 1930.-

פיני (Pini) אלפרדי. 1932.-

סטבלר (Stebler) ברנרד. 1935.-

רוי (Roy) דני. 1935.-

היימגארטנר (Heimgartner) כרסטיאן. 1936.-

בלומר (Blumer) ז'אק. 1937.-

לאניני (Lanini) פייר-לואיגי. 1938.-

פרון (Fresne) אנטול דה. 1939.-

מינהלה:

פלוקיגר (Fluckiger) כריסטיאן. 1929.-

Noland, Kenneth -1924

Youngerman, Jack -1926

Held, Al -1928

Stella,

נולאנד, קנת

יונגרמן, ג'אק

הלד, אל

סטלה, פרנק

Frank

-1936

Portman, John

פורטמן, ג'ון

-1924

אדריכל אמריקאי. נולד בדרום קארולינה. למד אדריכלות באטלנטה. פתח משרד עצמאי ב-1953. בפרויקטים רבים משמש פורטמן כארכיטקט-יזם. כפל תפקידים זה נתן לו אפשרות לפתח פרוגרמות מיוחדות ויד חופשית בצורה האדריכלית של המבנה. בין חידושי החשובים: פיתוח סגנון חדש של מלונות סביב חלל (פאטיו) מרכזי ענק, הכולל חנויות, מסעדות, אזורי מנוחה ותנועה.

בניינים עיקריים: מלון היאט שיקאגו (71-1967), מלון פלאזה (1976) באטלנטה; מרכז קניות בסן פרנציסקו; מלון בלוס אנג'לס ומרכז 'רנסנס' בדטרויט (1977).

Erickson, Arthur

אריקסון, ארתור

-1924

אדריכל קנדי. פועל בסגנון המודרניזם המאוחר. יליד וואנקובר. למד בוואנקובר ובמונטריאול (50-1942). משנת 1953 היה שותף במשרדים שונים ועצמאי מאז 1977, עם משרדים בוואנקובר, טורונטו, כוויט וג'דה.

אריקסון נודע בזכות המרכז האזרחי (ממשלה, משפט וכו') בוואנקובר, בשטח של שלושה בלוקים עירוניים (1979).

Shani, Nachum

שני, נחום

-1925 אדריכל. ר' 1959 ישראל.

Peleg,

פלג, מאיר

Meir

-1925 אדריכל. ר' 1959 ישראל.

Venturi,

ונטורי, רוברט

Robert

-1925

אדריכל אמריקאי. מאבות הפוסטמודרניזם בארה"ב. יליד פילדלפיה. למד בפרינסטון. התמחה אצל ארו סאריין ואצל לואי קאהן. בשנת 1958 פתח משרד עם מספר שותפים, כולל אשתו דניז סקוט בראון.

בניינים עיקריים: בית אבות בפילדלפיה (63-1960); הבית של אמו (1962); בנין מדעי הרוח באוני' ניו-יורק, פרצ'ס (PURCHASE, 1968-73); תחנת כיבוי אש, ניו-הייבן קונטיקט (73-1971); אגף למוזיאון במכללת אוברלין, אוהיו (6-1973, Oberlin); מועדון הסגל, אוני' פנסילבניה (1974).

ונטורי נודע בעיקר בזכות ספריו, המהווים את אבן הפינה התאורטית לסגנון הפוסט-מודרני של שנות ה-80:

COMPLEXITY AND CONTRADICTION IN ARCHITECTURE, 1966

LEARNING FROM LAS-VEGAS, 1972

בתחום העיצוב נודע בזכות הסידרה שהכין עבור חברת 'נולי' (1983), הכוללת ספה, תשעה כסאות ושני שולחנות.

מכונה תחת השם "מטאמכאניק" וכן "מכונות מציירות" בליווי צלילים שנוצרו על ידי המכונות עצמן. בשנת 1960 הצטרף לקבוצת "הריאליסטים החדשים" (Nouveaux Realistes) שהיתה לה זיקה ברורה עם תפיסת העולם האנטי אסתטית של תנועת "הדאדא". יצירתו הידועה ביותר - פסל-מכונה שהופעל (1960) בגני המוזיאון לאמנות מודרנית בניו-יורק, עלה באש (כנראה שלא בכוונה). בנוסף עסק גם בגרפיקה ועיצוב תפאורות. טינגלי נפטר בשוויץ בהיותו בן 66.

Ashley, Laura

אשלי, לורה

1925-1985

מעצבת טקסטיל ואופנה בריטית. מזוהה עם סגנון פרחוני ועליו. נולדה בוולס. נודעה בזכות עיצובי טקסטיל (הדפסי פרחים ותחרה) וביגוד בסגנון ויקטוריאני מסורתי. לורה אשלי (לבית מאונטני Mountney) שרתה בחיל הים הבריטי במלחמת 22 ונישאה לברנרד אשלי ב-1949. ב-1953 החלה לעבוד בביתה בלונדון - תחילה בשיטת הדפס משי - בעיצוב מפיות שולחן וצעופים והמשיכה לביגוד, וילונות, אביזרים, טפטים ואריחי קיר. לורה ובעלה העבירו את מרכז עסקיהם לוולס בסוף שנות ה-50. ברנרד התמקד בצד ההנדסי והכלכלי ולורה בעיצוב. בשנת 1967 פנו מייצור וסיטונות גם למכירה ליחידים ופתחו חנות ראשונה בלונדון. כאשר נפטרה לורה, בגיל 60, היו ברחבי העולם למעלה מ-220 חנויות 'לורה אשלי'.

Jack

יונגרמן, ג'אק

Youngerman,

1926 ע"ע קארו ומינימאליזם עמ' 790.

Sarpaneva,

סארפאנה, טים

Tim

1926- מעצב. ע"ע עיצוב פיני עמ' 737.

Adiv,

אדיב, אריה

Arie

1926- אדריכל. ר' עמ' 648.

Glikson,

גליקסון, שמואל

Shmuel

1926- אדריכל. ר' עמ' 654.

Ziv,

זיו, גדעון

Gideon

1926- אדריכל. ר' עמ' 730.

Omer,

עמר הלל

Hillel

1926-1989 אדריכל.

Zolotov,

זולוטוב, נחום

Nachum

1926- אדריכל. ר' עמ' 730.

Kupferman, Moshe

קופפרמן, משה

1926- צייר. ר' עמ' 729.

Pillin-Tarmu, Galia

פילין-טרמו, גליה

1926- ציירת. ר' עמ' 730.

Pelli,

פלי, סזאר

Cezar

1926-

Frei,

אוטו, פריי

Otto

1925-

אדריכל מהנדס גרמני. מחשובי המתכננים בשיטת התליה. יליד סכסוניה. למד במכללה הטכנית בברלין. פתח משרד עצמאי ומכון למחקר הנדסי בברלין (1952). שומר בדרך כלל על הפרדה גמורה בין עבודתו המעשית וניסויי התאורטיים. ידוע בעיקר בזכות פיתוח קונסטרוקציות מתיחה, דמוי אהלים, עם דגש על ניידות המבנה. עבודות: הביתן הגרמני ביריד 'אקספו 67' מונטריאול; כיסוי לאולם המרכזי של אולימפידת 1972 במינכן ועוד עשרות מבנים זמניים וקבועים.

Rauschenberg, Robert

ראושנברג, רוברט

1925-2008

צייר וגרפיקאי אמריקאי. ממבשרי תנועת ה"פופ ארט". נולד בטקסאס. לאחר שירות בחיל הים האמריקאי במלחמת 22, החל ללמוד במכון לאמנות בעיר קאנואס (7-1946) ולאחר מכן באקדמיה ז'וליאן בפאריז. בשנים 50-1948 המשיך לימודיו אצל יוזף אלברס במכללת "בלק מאונטן קולג" ולבסוף במכללת ניו-יורק. בתערוכותיו הראשונות, בשנות החמישים המוקדמות, הציג סדרות של תמונות: משטחים עליהם הדביק נייר עיתון צבוע בשחור או לבן. לאחר מכן יצר בהשפעת הדאדא קולאזים, שכללו בקבוקי קוקה קולה, פוחלצים ועוד. אחת מיצירותיו הידועות ביותר מתקופה זו, 'המיטה', (1955) שהיא מיטתו האמיתית, הכוללת מצעים המרוחים בשכבות צבע. יצירה אחרת, 'מונוגרם', שהיא פוחלץ של עז עם צמיג מורכב על הבטן. יצירות אלו נחשבות למבשרות אמנות ה'פופ' של שנות ה-60.

ב-1955 עבד יחד עם המוסיקאי ג'ון קייג' (Cage -1912) ולהקת הריקוד של מרסה קאנינגהאם (Merce Cunningham); תחילה כמעצב תלבושות ותפאורה, אח"כ כיועץ טכני ומשם עבר גם להפקות תיאטרון אחרות. בסוף שנות ה-50 עשה ניסויים בהעתקת צילומים ישירות על תמונותיו וב-1962 המשיך בטכניקה של הדפסי משי בתוספת משיכות צבע ברוח האקספרסיוניזם המופשט. משנת 1963 ואילך הפכו תמונותיו לגראפיות וב-1964 זיכתה אותו עבודה ברוח זו בפרס ראשון בביאנלה בונציה. מכאן ואילך עסק בעיקר בליטוגרפיה ובטכניקות של הדפס.

ב-1981 התפרסם ספרו 'צילומים של ראושנברג' הנותן ביטוי להתענינותו בצילום.

Tinguely,

טינגלי, ז'אן

Jean

1925-1991

אמן שוויצרי. זכור בזכות פסלים קינטיים המופעלים על ידי מנוע - מהם שנועדו להרס עצמי. רוב פסליו נעשו מגרוטאות, כמעין מחאה סאטירית על עידן המכונות וסוף האמנות והתרבות הקונבנציונאלית. טינגלי למד בביה"ס לאמנויות בבאזל (45-1941), לאחר מכן עבד כמעצב חלונות ראווה. בתחילת שנות ה-50 השתקע בפאריז. תחילה צייר תמונות מופשטות אבל עד מהרה החל ליצור (1953) פסלי-

מסוף שנות ה-70 הלך והרחיב את מספר המרכיבים בקומפוזיציה האדריכלית: משטחי צבע, רמזים הסטוריים, צורות מתעקלות וחומרים שונים, כגון אבן. במילים אחרות, אדריכלות שהיא יותר חופשית וברוח פוסטמודרנית מובהקת.

אונגרט, אוסוולד מאטיאס Ungers, Oswald-Mathias
1926-

אדריכל גרמני. למד במכללה הטכנית בקרלסרוהה, אצל אגון איירמן (סיים 1950). פתח משרד עצמאי בקלן (1950), בברלין (מאז 1964) ובאיטקה, ניו-יורק, מאז 1970. מנחה לאדריכלות באוני ברלין (8-1963) ובאוני קורנל, ארה"ב, מאז 1969.

לאחר תקופת תכנון ובניה נפסקה עבודתו המעשית ממחצית שנות ה-60 ועד לסוף שנות ה-70. בתקופה זו עסק בעיקר בתכנונים רעיוניים ובתחרויות, שהקנו לו פרסום רב.

מאז תחילת שנות השמונים שוב קיבל הזמנות תכנון וכיום הוא נחשב ביחד עם ג'וזף קליהוז (ע"ע 1933- Kliehues) לאחד הפרשנים החשובים של הסגנון הרציונאלי - המשכו של המודרניזם באדריכלות הגרמנית. עבודות עיקריות:

ספריה, קרלסרוהה (1979); אולם קונגרסים, פרנקפורט (1980).

גוגל, דניאל Daniel Gogel

1927- אדריכל גרמני. ר' פלינג עמ' 675.

נורמסיימי, אנטיי Nurmesnieme, Antii
1927- מעצבת. ע"ע עיצוב פיני עמ' 737.

גרגוטי, וטוריו Gregotti, Vittorio
1927- אדריכל איטלקי. ר' עמ' 747.

גמרמן, גיורא Gamerman, Giora
1927- אדריכל. ר' עמ' 730.

רוגן, עזרא Rogan, Ezra
1927- אדריכל. ר' עמ' 731.

יסקי, אברהם Yaski, Avraham
1927- אדריכל. ר' עמ' 730.

אורי, אביבה Uri, Aviva
1927-1989 ציירת. ר' עמ' 732.

ברגנר, אודרי Bergner, Odry
1927- ציירת. ר' עמ' 732.

היימן, שושנה Heiman, Shoshana
1927- ציירת. ר' עמ' 732.

מריאן Marian
1927-1977 צייר. ר' עמ' 732.

וורהול, אנדי Warhol, Andy
1927-1987

אמן אמריקאי. מראשוני תנועת אמנות ה"פופ". יליד פטרסבורג. בתחילת שנות החמישים השתייך וורהול

אדריכל אמריקאי. נולד בארגנטינה. למד באוני טוקומן בארגנטינה ובאוני אילינוי באורבנה. עבד כשותף במשרד ויקטור גרואן בלוס אנג'לס (עד 1977). ב-1977 מונה כאחראי להוראת האדריכלות בייל ובו זמנית פתח משרד עצמאי. בניינים מפורסמים: עירית סן ברנרדינו קליפורניה (1969); מרכז העיצוב לוס אנג'לס (1971); ובנין דירות ליד המוזיאון לאמנות מודרנית בניו-יורק (4-1980).

פלי נודע כממשיכה של אדריכלות הזכוכית של מיו ואן דר רו, שהפכה בידיו לגופים גיאומטריים של זכוכית-ראי בגוונים של כחול עמוק. לאחר מכן, במחצית שנות ה-80, פנה לכיוון כבד יותר שהוא מיזוג בין בנין המשרדים המסורתי בארה"ב מחד וצבעים 'פוסטמודרניים' מאידך.

אימונינו, קארלו Aymonino, Carlo
1926-

אדריכל איטלקי. פועל בסגנון פוסטמודרני ראציונלי. נולד ברומא וכאן סיים לימודי ארכיטקטורה (1950). עורך כתב העת קאזאבלה-קונטינואטה (CASABELLA CONTINUTA, 1958-64). מנחה לאדריכלות בונציה מאז 1968. יועץ תכנון לעירית רומא מאז 1981. לאימונינו השפעה רבה על התפתחות של האדריכלות האיטלקית, בעיקר מאז 1970, בזכות כתיבתו ועבודותיו בתחום הבניה והעיצוב האורבני. פרויקטים מפורסמים: מבנה מגורים גלאראטזה, בשיתוף עם בנו מאוריצי אימונינו ואחרים, ביניהם אלדו רוסי (Rossi 1931) מראשי התנועה הפוסטמודרנית באדריכלות האיטלקית.

סטרלינג, גיימס פרז Stirling, James
1926-1992

אדריכל בריטי. מחשובי אדריכלי הברזל והזכוכית עם זיקה לקונסטרוקטיביזם הרוסי. בהמשך, בשנות ה-80, פנה לסגנון פוסטמודרני. הבולט בין המתכננים הבריטיים משנות ה-60 ואילך. נולד בגלוגו. למד בתיכון לאמנות בליברפול. שרת בחיל הצנחנים במלחמת 2 (5-1942). למד אדריכלות באוני ליברפול (סיים 1950) ותכנון ערים בלונדון (1950-2).

עבד במשרדי אדריכלים (6-1953). פתח משרד פרטי בשיתוף עם גיימס גואן (Gowan); עצמאי (70-1964) ושותף עם מייקל ווילפורד (Wilford) מאז 1971. הנחה אדריכלות במכללות א"א בלונדון (1955); בפוליטכניק של רח' ריגינט, לונדון (7-1956); בפוליטכניק, קמברידג' (1958); מרצה אורח בייל, ארה"ב (מאז 1967) ובדיסלדורף, גרמניה (מאז 1977).

עבודות עיקריות: בנין ההנדסה באוני לייצ'סטר (63-1959). סידרת מבני חינוך: בנין ההסטוריה באוני קמברידג' (7-1964); אולם באוני ס' אנדריוס, סקוטלנד (8-1964). משרדי 'אוליבטי', במילטון קיינו (1971); מוזיאון בשטוטגארט (84-1977). הרחבת בנין הארכיטקטורה באוני רייס ביוסטון, טקסאס (81-1979); מוזיאון פוג באוני הרווארד (1979) והמכון לכימיה באוני קולומביה, ניו-יורק (1981).

פרסומו של סטרלינג בשנות ה-60 נבע מתעוזה צורנית המבוססת על צורות גיאומטריות מדויקות תוך שילוב חומרים, כגון ברזל, פלדה, בטון ולבנים.

וייצור הוילונות עבור בנין לוור (LEVER) בניו-יורק; בנין שעוצב ע"י האדריכל גורדון בונשאפט מחברת אס.או.אמ. בשיתוף עם מעצבת הפנים פלורנס נול. מכאן ואילך המשיך להתמחות בעיקר בעיצוב בדים, עיצוב פנים ורהיטים. בנוסף לעיצובים שהכין בעצמו כולל האוסף של לארסן גם דגמים של מעצבים אחרים, אבל ע"י בחירה קפדנית של דגמים וצבעים, הצליח לשמור על מעמדו כמעצב מוביל בתחומו.

סמיתסון, אליסון **Smithson, Alison**
1928-
אדריכלית אנגליה. שותפתו ואשתו של פטר סמיתסון. למדה אדריכלות באוני' דורהאם. נישאה לאדריכל פטר סמיתסון (1949). עבדה כעוזרת טכנית במחלקת התכנון של חברת לונדון (50-1949). משרד פרטי בשותפות עם בעלה מאז 1950. היתה חברה בוועדה המכינה של 'צוות X' לקונגרס העשירי לאדריכלות מודרנית (CIAM).
לרשימת עבודות וספרים ע"ע פטר סמיתסון (Smithson-1923).

ג'אד, דונאלד **Judd, Donald**
1928- פסל אמריקאי. ר' מינימאליזם עמ' 789.

לויט, סול **Lewitt, Sol**
1928- פסל אמריקאי. ר' מינימאליזם עמ' 789.

הלד, אל **Al Held**
1928- צייר אמריקאי. ר' מינימאליזם עמ' 790.

אגם, יעקב **Agam, Yaacov**
1928- צייר ופסל. ר' עמ' 732.

בייל, ג'וני **Byle, Johnny**
1928- צייר. ר' עמ' 734.

שטרנשוס-צרפתי, רות **Sternchuss-Zarfati, Ruth**
1928- אמנית וסופרת. ר' עמ' 734.

אייל, אדם **Eyal, Edam**
1928- אדריכל. ר' עמ' 732.

בסט, דוד **Best, David**
1928- אדריכל. ר' עמ' 732.

עינב, זלמן **Einav, Zalman**
1928- אדריכל. ר' עמ' 733.

מאקי, פומיהיקו **Maki, Fumihiko**
1928-

אדריכל יפני. נולד בטוקיו. למד באוני' טוקיו וכן במכללות קראנברוק והרווארד בארה"ב. בשנים 66-1954 עבד במשרד S.O.M בניו-יורק ואצל חוזה לואי סרט, בבוסטון. ב-1965 פתח משרד עצמאי בטוקיו. היה בין מיסדי קבוצת 'המטאבוליס' בראשותו של קנוזו טאנגה, אם כי לא נטה לפאנטזיות של חבריו: קישו קורוקאוהו וקיונורי קיקוטאקה. בניינים עיקריים: אוני' ריסהו (8-1967) RISSHO; בנייני טרסות, טוקיו (8-1973, 1969); מוזיאון לאמנות מודרנית, קיוטו (1978).

לקבוצת תיאטרון, שהושפעה מרעיונותיו של המחזאי ברטולד ברכט. בשנות השישים התקיים מעבודות בגרפיקה. ב-1962 זכה להצלחה מפתיעה כאשר הציג תערוכה ובה תמונות של קופסאות שימורים וכן 'פסלים' של קופסאות סבון כביסה. בהמשך יצר תמונות, שהן חזרה אינסופית של צילומי אנשים ידועים בתוספת מריחות צבע; תמונות, שנוצרו בשיטת הדפס משי, על מנת שיוכל להכין מספר רב של עותקים.

במחצית שנות השישים החל לביים סרטים, ברובם על נושאים אירוטיים, המצטיינים באורכם (עד 25 שעות); כמו כן הפיק תקליטים של מוזיקה פופולארית עם להקה בשם UNDERGROUND VELVET. ב-1968 כמעט ונהרג מכדור שנורה לעברו ע"י אחד ממכריו. וורהול נפטר באופן פתאומי ב-1987, בהיותו בן 60, בעת טיפול בבית חולים בניו-יורק.

יש סוברים שתרומתו העיקרית היתה בסיוע לאמנים אחרים בהתגבשותם במסגרת קולקטיב הידוע בשם 'בית החרושת' (THE FACTORY).
וורהול פרסם מספר ספרים: 'הפילוסופיה של אנדי וורהול' (1975); דיוקן שנות ה-70 (1979); 'חשיפות של אנדי וורהול' (1980).

אלשינסקי, פייר **Alechinsky, Pierre**
1927-

צייר בלגי. נולד בבריסל. הוריו רופאים ממוצא רוסי. למד איור וטיפוגרפיה בביה"ס הגבוה לאדריכלות ועיצוב.

בשנים 1949-1951 השתייך לקבוצת קובריא. לאחר מכן עבר לפאריז, כאן המשיך לימודיו בתחומי הגרפיקה. ב-1955 נסע למזרח הרחוק והפיק סרט על הקליגרפיה היפנית. מ-1961 ביקר מספר פעמים בארה"ב, מקסיקו והאיים הקנריים.

ממאפני יצירתו: איורים - מעין הערות שוליים - לתמונה מרכזית, שהיא בדרך כלל דינמית ואקספרסיבית. בין תמונותיו גם כמה סדרות מחווה לצייר הבלגי גיימס אנסור. במקביל מרבה אלשינסקי באיור ספרים.

אולנטי, גיי **Aulenti, Gae**
1927-

אדריכלית ומעצבת איטלקיה. למדה בפוליטכניקום במילאנו (סימה 1954). לאחר תקופת התמחות אצל ארנסטו רוג'רס פתחה משרד עצמאי שעסק בעיצוב תערוכות. ב-1967 המשיכה באותו תחום עבור חברת 'אוליבטי' וחברת 'פיאטי'. בשנת 1975 עיצבה מספר רהיטים לחברת נול (KNOLL). להצלחתה הגדולה ביותר עד כה זכתה כאשר הוזמנה לעצב את פנים מוזיאון ד'אורסי בפריז (MUSÉE D'ORSAY, 1986).

לארסן, ג'אק לנור **Larsen, Jack Lanor**
1927-

מעצב טקסטיל אמריקאי. לארסן, שהוא ממוצא סקנדינבי, למד עיצוב במכללת קראנברוק (עיין גם ארו סארין, פלורנס נול, הארי ברטויה, צ'רלס אימס). ב-1952 פתח סדנה משלו בניו יורק. בין ההזמנות הראשונות: עיצוב

חברים נוספים מקבוצת 'מטאבוליזם' ע"ע:
Kikutake, Kiyonori -1928
Kurokawa, Kisho -1934

בופה, ברנרד
Buffet, Bernard
1928-1999

צייר צרפתי. נחשב לאחר מלחמע"2 למייצג התפיסה ה"קיומית". למד בבז'זאר (7-1944). בתום לימודיו ערך תערוכה ראשונה ושנה לאחר מכן (1948) זכה בפרס הביקורת הצרפתית ונחשב למבטיח שבין האמנים הצרפתיים הצעירים. בין סוף שנות ה-40 ותחילת ה-50, ייצג סגנונו של בופה את תחושת החרדה, הניכור ואבדן הדרך של תרבות אירופה; תחושה המזוהה גם עם האקזיסטנציאליזם של הסופר והפילוסוף ז'אן פאול סארטר.
הצלחתו ארכה זמן קצר יחסית ותוך מספר שנים הפכה יצירתו למסוגנת מדי - כנראה בלחץ ריבוי ההזמנות.

קיקוטאקה, קיונורי
Kikutake, Kiyonori
-1928

אדריכל יפני. למד בטוקיו. פתח משרד עצמאי ב-1953. מזוהה בעיקר עם תנועת 'המטאבוליזם' ופרויקטים כגון קהילות וערים בצורת מגדלים (1958); ערים ימיות (63, 1958, 60). בנינים ידועים: מלון פאסיפיק (1966) מרכז אזרחי (1966) ועיר הימים אקוואפוליס, באי אוקינאוה (1975), יישום צנוע יחסית של הצעותיו הרעיוניות.

דיפריינט, נילס
Diffrient, Niels
-1928

מעצב אמריקאי. מייצג את הגישה הפונקציונאלית - קיצונית, לעתים בהומור. יליד מיסיסיפי, דרום ארה"ב. למד במכללת קראנברוק. עבד חמש שנים בשיתוף עם ארו סארינג ולאחר מכן כשותפו של הנרי דרייפוס, במשך 25 שנה. כאן היה אחראי על עיצוב פנים ומושבים למטוסים ומכשירים שונים, ביניהם ציוד רפואי. בהמשך, כאשר פתח משרד עצמאי, הוזמן לעצב כסאות עבור חברת 'נולי' וחברות נוספות. בין עבודותיו המפורסמות, בשלב זה, כורסא בשם 'גיפרסון' (1983), המשלבת טלוויזיה, לוח שרטוט, מנורה, מדף לקפה, הדום לרגלים ועוד מכשירי עזר - ברוח המצאותיו של נשיא ארה"ב.

פיכל, גוסטב
Peichel, Gustav
-1928

אדריכל אוסטרי. פועל בסגנון "היי טק". יליד וינה. למד בצעירותו בבתי ספר מקצועיים לאדריכלות ולבניה ולאחר מכן באקדמיה לאמנות בווינה (סיים 1953) ובהדרכתו של המנחה הותיק האדריכל קלמנס הולצמאייר (1886-1983). פתח משרד עצמאי בווינה ב-1953. היה מעורכי כתב העת 'באו' (BAU) ביחד עם הנס הולין (ע"ע) ואחרים (1967-70). מנחה באקדמיה הוינאית מאז 1973.
האדריכלות של פיכל מצטיינת בהדגשת האסתטיקה הטכנולוגית והגימור (בדרך כלל בחומרים מבריקים), המשרה אווירה של מדע בדיוני. עבודתו היותר ידועה: בנין תחנת השידור הממלכתית האוסטרית בזאלצבורג (1968-72).

* * * *